

Leesverslag Lies of silence (Brian Moore)

Leonie de Gier

© havovwo.nl (mei 2003)

Auteur:	Brian Moore
Titel:	Lies of Silence
Ondertitel:	Er is geen ondertitel aanwezig.
Motto:	"My unconscious method is to find the moment of crisis."
Jaar eerste druk:	1990
Jaar van uitgave en gelezen druk:	1999
Aantal pagina's:	191 pagina's
Indeling:	Het boek is ingedeeld in 10 hoofdstukken.
Literaire periode:	Na de Tweede Wereldoorlog

Motivering van je keuze:

Ik heb een hele stapel Engelse boeken om uit te kiezen, maar dit boek leek me één van de leukste. Het nog steeds alledaagse onderwerp (IRA) sprak me aan, na het lezen van de achterkant. Uiteindelijk zei mijn broer dat dit een leuk boek was om te lezen en heb ik zijn advies opgevolgd.

Verteller:

De verteller van het verhaal maakt deel uit van het verhaal.

Tijd:

De tijd in het boek verloopt chronologisch.

Vertelsituatie:

Het verhaal is geschreven in de tweede persoon.

Samenvatting

Hotelmanager Michael Dillon en zijn vrouw Moira krijgen 'bezoek' van de IRA. Michael moet zijn auto met een bom erin bij het hotel zetten, zodat dominee Pottinger wordt gedood. Als hij dit niet doet, wordt Moira vermoord. Michael doet het, maar belt op tijd de politie, zodat er niemand gewond raakt.

De IRA zit nu achter hem aan, omdat hij het gezicht van één van de IRA-jongens gezien heeft. Michael's minnares, Andrea, wil met hem naar Londen verhuizen. Dit vertelt Michael aan Moira en hij verlaat haar; hij wordt overgeplaatst naar Londen, wat de IRA ook weet. Tegen een medewerker van de IRA heeft Michael gezegd dat hij zal getuigen tegen de IRA-jongens. Michael besluit het toch niet te doen, maar dat weet de IRA nog niet. Als hij thuiskomt om te bellen dat hij niet wil getuigen, wordt hij bezocht door de IRA en vermoord.

Tijd

Er verlopen 9 dagen tussen de eerste en de laatste bladzijde.

Thematiek

Thema: beslissingen nemen en bijbehorende twijfel. Motieven: wraak, keuzes, liefde, angst, vertrouwen.

Informatie over de schrijver

Brian Moore is geboren in 1921 in Belfast. Hij is katholiek opgevoed en heeft op een katholieke school gezeten: St Malachy's College. In de Tweede Wereldoorlog werkte hij voor het British Ministry of War Transport in Zuid-Frankrijk, Italië en in Noord-Afrika. Na de oorlog heeft hij voor de VN in Polen gewerkt als journalist. Hij verhuisde naar Montreal. In 1951 trouwde hij, begon hij te schrijven en publiceerde enkele verhalen. Hij brak door in 1955 met "The lonely passion of Judith Hearne". Het succes van dit boek deed hem besluiten een fulltime schrijver te worden.

Hij verhuisde naar New York, maar uiteindelijk is hij in 1965 in Malibu gaan wonen, en hertrouwd. Brian Moore is tweemaal genomineerd geweest voor de Booker Prize, de eerste keer voor "The doctor's wife" en later nog eens voor "Lies of silence". Hij overleed in 1999.

Wendingen

1ste belangrijke wending: Al heel snel in het boek dringt de IRA het huis van Michael en Moira binnen. Michael ziet hierbij het gezicht van één van de IRA-jongens, waardoor hij een belangrijke getuige wordt voor de politie. Michael komt op het punt dat het zijn laatste kans is om de politie te bellen. Het lijkt alsof hij dit niet gaat doen, maar uiteindelijk doet hij het toch en dit is een zeer belangrijke wending, omdat hij hierdoor de IRA verraad én voorkomt dat een heleboel mensen doodgaan.

Leesverslag *Lies of silence* (Brian Moore)

Leonie de Gier

© havovwo.nl (mei 2003)

2e belangrijke wending: Wanneer Moira erachter komt dat haar man een vriendin (Andrea) heeft, krijgt de lezer de indruk dat het Moira niks meer kan schelen wat haar man doet. Michael kan dan onbezorgd naar Engeland gaan en hij zit niet meer aan Moira vast. Later kom je erachter dat Moira toch wel een beetje verdrietig is dat haar man haar verlaten heeft, maar dan kan ze er niks meer aan doen.

3^e belangrijke wending: Father Connolly is iemand die goede contacten heeft met de IRA en dan vooral met de jongen waarvan Michael het gezicht heeft gezien. De 3^e belangrijke wending is, als Michael voor het laatst aan Connolly vertelt dat hij tegen de jongen gaat getuigen. Nu weet de IRA namelijk, dat Michael gevaarlijk is, en omdat hij wil gaan getuigen, wordt Michael ook vermoord. Hij heeft dan te laat beslist dat hij toch niet wil getuigen.

Passages

De eerste passage die indruk op me maakte, kwam al vrij snel. De lezer weet dan al dat Michael een vriendin heeft en hij heeft net besloten dat hij wil scheiden en verder wil met Andrea. In deze passage lijkt het of Moira het al weet, maar later blijkt dat ze het over iets anders had.

“He stared at her tense. Her face, stripped of its make-up, looked naked, her untouched eyes seemed smaller than usual. How did she find out, how could she know, when I only decided tonight?”

In de volgende passage worden Michael Dillon en Moira gevangen gehouden in hun eigen huis door de IRA. Ze weten niet wat er van hen verwacht wordt en wachten maar af. Deze jongens van de IRA lijken echter niet zo professioneel. En dan ziet Michael het gezicht van Kev. Dit verandert zijn levensloop, omdat hij hierdoor ontzettend in gevaar komt; hij is immers een belangrijke getuige tegen de IRA. De passage sprak me zo aan, omdat Kev's gezicht uitvoerig beschreven wordt, terwijl Michael het maar heel even ziet. Dit wekt de indruk dat het gezicht goed in Michael's hoofd wordt geprent, om het misschien wel nooit meer te verlaten.

“Again Dillon turned to look at Kev, and stiffened in shock. Kev, believing himself unseen, had raised his woollen mask and was scratching at a sore just under his left eye. In the mirror Dillon saw, at last, the face of an adolescent boy, pitted with acne, an almost feminine mouth with bow-shaped lips, a thin neck, a sharp pointed nose. He saw it only for as long as it would take to focus and press a camera shutter and then Kev pulled down the woollen mask once more and turned in his direction, unaware that he had been watched.”

Michael heeft een groot risico genomen toen hij de politie belde om voor de bom te waarschuwen, omdat zijn vrouw dan doodgeschoten zou worden. Het lijkt alsof hij zijn vrouw helemaal niet meer belangrijk vindt, maar door deze passage en in de rest van het boek merk je wel dat hij nog steeds iets voor haar voelt en om haar geeft, waarvan Moira denkt dat het juist niet zo is.

In deze passage beseft hij voor het eerst dat zijn vrouw wel eens dood zou kunnen zijn. (Hij weet dan nog niet dat de IRA al lang vertrokken is uit zijn huis en dat zijn vrouw veilig is.)

“Once past the university he was able to speed up, driving back along the same route he had taken to come here this morning. He drove erratically. He saw Kev's masked face, heard his high angry voice, saw the gloved hand pointing the revolver. Kev didn't kill her. I killed her. I killed her when I picked up the phone, I killed her to save those French tourists, I killed her to save Pottinger and those bigots in the Emerald Room.”

Pas toen ik deze allerlaatste passage van het boek las, wist ik de afloop, namelijk dat Michael doodgaat. Eerst lijkt alles normaal, maar dan ineens voel je de spanning en wilde ik liever niet verder lezen omdat ik wist wat er ging gebeuren. Na die laatste worden heb je een leeg gevoel en vraag je je af waarom dit niet allemaal voorkomen is, want dat had makkelijk gekund.

“The little meter man whistled, as though calling a dog. ‘Right, then,’ he said.

Two young men came in at the door. They wore jeans, T-shirts, sneakers. They raised their revolvers. They were not wearing masks. This time, there would be no witness.”

Vraag

Ik zou aan Moira willen vragen, waarom ze op de televisie ging vertellen van de aanslag van de IRA en waarom ze hen zo openlijk veroordeelde. Ze wist dat ze hiermee zichzelf maar vooral haar man in gevaar bracht, want nu zal de IRA hen haten voor de rest van hun leven. Ook schoot ze met deze actie niks op, want de IRA gaat gewoon door met hun praktijken. Misschien haatte ze haar man, omdat hij haar verlaten had, maar om zijn leven meteen in gevaar te brengen, vind ik een beetje ver gaan. Ik wil dus wel weten wat haar motief was om dit te doen.

Leesverslag Lies of silence (Brian Moore)

Leonie de Gier

© havovwo.nl (mei 2003)

Reactie

Het verhaal in dit boek is heel reëel en de kwestie speelt nog steeds. Daarom is het ook zo geloofwaardig. De romance vindt ik een beetje saai, want Moira weet niet wat ze wil en Michael durft niet met Moira te praten over zijn buitenechtelijke relatie. Andrea is een beetje te egoïstisch, ze denkt alleen maar aan zichzelf en niet over hoe moeilijk Michael het heeft of hoe Moira zich voelt.

Ik vond dat de spanning heel goed werd opgebouwd, want dat houdt het boek spannend. Alles werd duidelijk uitgelegd en er zijn geen moeilijke woorden gebruikt. Het is ook geen langdradig boek, het verhaal wordt vlot verteld en er wordt geen ellenlange beschrijvingen gegeven van personages of ruimtes. Je kan dit boek gewoon lekker doorlezen, zonder dat je diep hoeft na te denken over de gebeurtenissen. Het onderwerp is weliswaar een beetje zwaar (politiek en godsdienstig), maar daar wordt niet zo heel veel aandacht aan geschonken, het gaat meer om de karakters van de personages en dan vooral dat van Michael Dillon.

De grote lijn van het boek is goed te volgen en zal ik ook niet zo snel vergeten, maar alle dingen die er omheen gebeuren, wat Moira allemaal doet, waar Andrea mee bezig is en verdere gebeurtenissen met het hotel boeiden me niet zo erg. Dat leek een beetje opvulling van het verhaal en dat ben ik dus ook weer snel vergeten.

Ik vond het einde ontzettend sterk, omdat er niet precies verteld wordt wat er gebeurt, maar het wel overduidelijk is. Zo'n eind geeft nog een extra beetje spanning mee aan de lezer en ook een beetje ruimte voor de fantasie. Er wordt namelijk ook niet verteld hoe Andrea en Moira op de moord reageren, dus dat mag je zelf bedenken.

Je houdt absoluut geen goed gevoel over na het lezen van dit verhaal, maar dat hoeft ook niet altijd.

Al met al vond ik het een leuk boek om te lezen, alhoewel je er wel even tijd voor moet uittrekken en je niet in een lollige bui moet zijn.